

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judcători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Toma Nadejda și Moraru Petru,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpatul Dubenco Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2016 cu menținerea în vigoare a sentinței Judecătoriei Sîngerei din 29 decembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Dubenco Sergiu Alexei, născut la 18 octombrie 1958, originar și domiciliat în s. Drăgănești, r-nul Sîngerei.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1.28.02.2014 – 29.12.2014 (prima instanță);

2.16.02.2015 – 22.07.2015 (instanța de apel);

3.20.10.2015 – 15.12.2015 (instanța de recurs ordinar);

4.21.01.2016 – 27.06.2016 (instanța de apel);

5.20.09.2016 – 08.11.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 29 decembrie 2014, inculpatul Dubenco Sergiu a fost achitat de învinuirea privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Banaru Gheorghe, privind încasarea prejudiciului material și moral a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Dubenco Sergiu Alexei, a fost pus sub învinuire privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, și anume, pentru faptul că la 01 decembrie 2013, aproximativ la ora 14.00, aflându-se în beciul gospodăriei sale, situate în s. Drăgănești, r-nul Sîngerei, în rezultatul

relațiilor ostile apărute spontan în urma unei neînțelegeri cu Banaru Gheorghe, având scopul cauzării leziunilor corporale, intenționat l-a apucat pe ultimul cu mâinile de degetul arătător al mâinii drepte, cu forța i l-a îndoiat, apoi l-a smuls puternic de câteva ori, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 28 D din 30 ianuarie 2014 leziuni corporale medii, sub formă de fractura marginală falanga bazală degetul 2 mîina dreaptă, edem țesuturilor moi mîina dreapta.

3. Aceste acțiuni ale inculpatului Dubenco Sergiu au fost încadrate în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către :

3.1. *Procurorul în Procuratura r-nul Sîngerei, Gratii Tudor*, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Dubenco Sergiu să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate.

În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că:

- sentința este ilegală, deoarece n-au fost apreciate pe deplin probele de vinovăție a lui Dubenco Sergiu și că sunt probe care dovedesc vinovăția inculpatului, printre care declarațiile părții vătămate Banaru Gheorghe, a martorilor Patrașcu Iurie și Răcilă Aurel și probele scrise, raportul de examinare medico-legală nr. 292 din 05 decembrie 2013, rapoartele de expertiză medico-legale nr. 1D din 10 ianuarie 2014, nr. 28D din 30 ianuarie 2014 și nr. 144D din 09 iulie 2014, raportul de recepționare a apelului telefonic, plângerea părții vătămate și procesul-verbal de cercetare la fața locului, pe care instanța de fond urma să le aprecieze;

- instanța de fond urma să aprecieze critic declarațiile martorului Banari Igor, deoarece declarațiile lui contravin cu certificatul eliberat de Serviciul Hidrometeorologic referitor la starea vremii.

3.2. *Partea vătămată Banaru Gheorghe*, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Dubenco Sergiu să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate.

În motivarea cererii de apel partea vătămată a invocat că:

- declarațiile lui coroborează cu declarațiile martorilor Patrașcu Iurie și Răcilă Aurel. Este pripită concluzia instanței de fond că aceștia au dat declarații mincinoase. Din contra, declarații mincinoase a dat martorul Banari Igor, care fizic nu putea să vadă ce se întâmplă nici la poarta inculpatului și nici în beci, cu atât mai mult el nu a căzut jos;

- urmează a fi apreciate critic declarațiile inculpatului și ale martorului. Concluziile medicilor legiști confirmă clar fractura bazei falangei proximale a degetului II mîina

dreaptă, cu deplasare neînsemnată și edem a țesuturilor moi, care puteau să apară în urma unei accelerații din partea lui Dubenco Sergiu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iulie 2015, apelurile declarate de către procuror și partea vătămată au fost respinse ca nefondate și menținută sentința primei instanțe.

4.1. Decizia nominalizată a fost atacată cu recurs ordinar la 08 septembrie 2015 la Curtea Supremă de Justiție de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Costaș Valentina.

4.2. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2015 a fost admis recursul ordinar al procurorului în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Costaș Valentina, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iulie 2015 și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

4.3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2016 apelurile procurorului în Procuratura Sîngerei, Gratii Tudor și părții vătămate Banaru Gheorghe au fost admise, casată total sentința Judecătoriei Sîngerei din 29 decembrie 2014 în cauza lui Dubenco Sergiu Alexei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care:

Dubenco Sergiu Alexei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i-se în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

În baza art. 90 Cod penal pedeapsa penală sub formă de închisoare în privința lui Dubenco Sergiu Alexei a fost suspendată condiționat, cu stabilirea unui termen de 1 an, dacă condamnatul în termenul de probă nu va comite alte infracțiuni și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea acordată.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Banaru Gheorghe, a fost admisă în parte și încasat de la Dubenco Sergiu în folosul lui Banaru Gheorghe suma de 389 lei 43 bani cu titlu de prejudiciu material și suma de 3000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Acțiunea civilă referitor la cheltuielile de transport în sumă de 305 lei 80 bani a fost admisă în principiu, urmând a fi soluționată în ordine civilă.

Astfel, în ședința instanței de apel s-a constatat, că Dubenco Sergiu Alexei, la 01 decembrie 2013, aproximativ la ora 14:00, aflându-se în beciul gospodăriei sale, situată în s. Drăgănești, r-nul Sîngerei, în rezultatul relațiilor ostile apărute spontan în urma unei neînțelegeri cu Banaru Gheorghe Mihail, având scopul cauzării leziunilor corporale, intenționat l-a apucat pe ultimul cu mâinile de degetul arătător al mâinii drepte, cu forța i l-a îndoiat, apoi i l-a smuls puternic de câteva ori, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 28 "D" din 30 ianuarie 2014 leziuni corporale medii, sub formă de fractură marginală falanga bazală degetul 2 mîna dreaptă, edem a țesuturilor moi mîna dreaptă.

4.4. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că instanța de fond a emis și pronunțat o sentință de achitare nemotivată și neîntemeiată, nesoluționând în deplină măsură chestiunile pe care trebuie să o soluționeze instanța de judecată potrivit art. 385 Cod de procedură penală și n-a dat probelor o apreciere corespunzătoare în conformitate cu art. 93 - 101 Cod de procedură penală.

Instanța de fond la baza achitării a pus doar argumentele expuse de inculpatul Dubenco Sergiu, care se combat prin alte probe, excluzând totodată probele acușării în privința acestuia.

Instanța de apel consideră că argumentele inculpatului Dubenco Sergiu, au fost expuse pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei doar sub aspectul apărării sale și cu scopul de a evita răspunderea penală pentru comiterea acestei infracțiuni.

Prima instanță în mod eronat a dat apreciere probelor prezentate de partea acușării și partea vătămată, considerând că acestea nu pot fi folosite drept probe veridice, necătfnd la faptul că probele date au fost administrate legal și confirmă circumstanțe importante pentru justa soluționare a cazului.

În veridicitatea declarațiilor părții vătămate, instanța de apel a specificat că nu are temei de a se îndoii, căci coroborează cu alte probe administrate, inculpatul fiind prezent la urmărirea penală, la judecarea cauzei în fond, apel și având posibilitatea de a-i pune orice întrebare.

Declarațiile părții vătămate coroborează întocmai cu declarațiile martorilor, probele scrise și redau situația obiectivă pe caz. Acestea sunt consecvente de la urmărirea penală și până la instanța de apel.

Declarațiile părții vătămate se confirmă consecutiv cu toate probele, începând cu adresarea la medic, la poliție, cercetarea la fața locului, urmând examinarea medico-legală, declarațiile martorilor Patrașcu Iurie și Răcilă Aurel și a celorlalți martori etc., probe care au fost administrate în conformitate cu prevederile procesual-penale.

Declarațiile părții vătămate sânt absolut veridice, fondate pe situația de fapt și se confirmă de celelalte materiale ale cauzei. Partea vătămată a indicat clar, că fractura degetului mâinii drepte a primit-o în urma acțiunilor violente a lui Dubenco Sergiu, iar imediat după producerea evenimentului, după ce-a ieșit din gospodăria lui Dubenco Sergiu, partea vătămată Banaru Gheorghe s-a întâlnit cu Patrașcu Iurie și Răcilă Aurel, cărora le-a povestit circumstanțele în care a fost agresat de Dubenco Sergiu și le-a arătat mîna dreaptă, aceștia recepționând informația atât verbal, cât și vizual.

Presupusa cădere a lui Banaru Gheorghe, care este afirmată de Banari Igor, este exclusă nu numai de Banaru Gheorghe, martorul Patrașcu Iurie, dar și de însași inculpatul Dubenco Sergiu.

Menționează instanța de apel că declarațiile lui Banari Igor, sânt în contradicție și cu informația nr. 081879 din 09 iunie 2014, din care rezultă starea vremii după cum indică

partea vătămată, dar nu martorul vizat.

Toate declarațiile lui Banari Igor, sânt orientate tendențios și în detaliu doar la acțiunile lui Banaru Gheorghe, dar nu și ale lui Dubenco Sergiu și în context cu alte declarații trezesc dubii rezonabile referitor la veridicitatea lor.

Contrazicerile din declarațiile martorului Banari Igor, au fost menționate în apelurile sale atât de procuror, cât și de partea vătămată. Aceste neconcordanțe din declarațiile martorului vizat cu alte probe sânt evidente și motivează cert aprecierea lor critică.

Martorii Cerempei Ala și Banari Igor au fost solicitați și audiați la demersul apărării. Audierea lor a fost în scopul apărării de a distorsiona adevăratele circumstanțe ale cauzei și a susține poziția inculpatului, care de fapt nu este pentru stabilirea adevăratelor circumstanțe ale cauzei.

Potrivit materialelor cauzei, inculpatul a intimidat și martorii care au fost audiați în cauza dată, organizându-le cu poliția locală diferite controale, fapte care încă o dată confirmă scopul urmărit de inculpat.

Mai relatează instanța de apel că însăși faptul inițierii încercărilor de împăcare cu partea vătămată indică la o poziție a inculpatului de acceptare tacită a evenimentelor descrise de partea vătămată, necătfînd la faptul că acesta în declarațiile sale nu recunoaște vina și solicită să fie achitat.

La fel, instanța de apel a reținut că fractura degetului doi al mîinii drepte a lui Banaru Gheorghe, în timpul și circumstanțele expuse a fost confirmată prin examinările și expertizele medico - legale efectuate de medicul legist.

Menționează că în cauza dată a fost prezent și motivul, care se exprimă prin refuzul lui Banaru Gheorghe de a vinde clădirea fostei grădinițe la condițiile solicitate de Dubenco Sergiu, fapt ce a trezit la ultimul nemulțumire și agresiune fizică.

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți a concluzionat că aplicarea unei pedepse cu închisoare cu suspendarea condiționată a executării ei față de Dubenco Sergiu, va fi una echitabilă, pe măsură materialului probant administrat, proporțională faptei încriminate, considerând că aceasta va atinge scopul, va corecta și reeduca inculpatul, precum și va restabili echitatea socială și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și de alte persoane.

A mai conchis instanța de apel că în cazul dat răspunderea pentru daunele materiale și morale o poartă Dubenco Sergiu, iar acțiunea civilă urmează a fi admisă în parte.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Dubenco Sergiu, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu menținerea în vigoare a sentinței prin care a fost achitat.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- constatările instanței de apel contravin circumstanțelor de fapt și de drept stabilite la caz;

- instanța de apel a omis să indice concluzia raportului de expertiză medico-legală nr. 368 D din 13 – 20 octombrie 2014, în care s-a indicat: „Acestea sunt leziuni de violență cauzate prin mecanism de lovire directă cu obiect dur contodont, dar nu prin metoda răsucirii sau extinderii forțate (smulgere) a degetului. Acest tip de fractură (cu excepția lovirii directe) poate fi produsă numai cu condiția căderii accelerate (alunecare) a corpului cu sprijinul în mâna dreaptă strânsă în pumn, pe o suprafață dură, neregulată.”;

- această concluzie coroborează perfect cu declarațiile medicului legist Cojocaru Valerian Mihail, făcute în calitate de expert în ședința de judecată (f. d. 180-181, vol. I) din 04 iunie 2014 care a declarat: „la răsucire apare fractura spiroidală, în raport a fost stabilit fractură marginală, liniară; la îndoire partea de jos a osului suferă comprimare, partea de sus - extensie. În cazul dat este descrisă o fractură liniară; la smulgere trebuia să fie și lezare în articulație, dar în cazul nostru a fost doar lezarea osului.”;

- rapoartele de examinare medico-legală nr. 292 din 04-05 decembrie 2013; de examinare medico-legală nr. 1D din 09 – 10 ianuarie 2014; de expertiză medico-legală nr. 28D din 30 ianuarie 2014; de expertiză medico - legală nr. 144D din 09 iulie 2014 constată numai prezența leziunilor corporale la Banaru Gheorghe. În nici unul din aceste rapoarte nu este descris mecanismul de formare a leziunilor corporale;

- concluziile experților medici-legiști exclud formarea leziuni corporale sub formă de fractură marginală bazală degetul 2 mîna dreaptă, edem a țesuturilor moi mîna dreaptă - *în rezultatul apucării cu mîinile de degetul arătător al mîinii drepte, îndoirii lui cu forța și apoi smulgerii puternice de cîteva ori;*

- instanța de apel a omis să se expună cât de veridice sau părtinitoare sunt declarațiile martorului Patrașcu Iurie, or, era evident că acesta are o atitudine ostilă față de el, fapt recunoscut de însuși Patrașcu Iurie;

- punând la baza deciziei de condamnare și declarațiile martorului Răcilă Aurel, instanța de apel a omis să menționeze relațiile ostile pe care le manifestă martorul în cauză față de el. Acest fapt rezultă din declarațiile părții vătămate Banaru Gheorghe, (f. d. 167 verso, vol. I) și declarațiile martorului Răcilă Aurel, din 23 aprilie 2015 (f. d. 233 verso, vol. I);

- a mai omis instanța de apel să rețină și faptul că Jitariuc Ion în perioada anilor 2015 – 2016 s-a aflat în conflict cu el, prin urmare acesta este un martor cointerestat;

- fără argumente convingătoare, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului Cirimpei Ala, or, concluziile instanței de apel referitor la această probă sunt pripite, deoarece însăși partea vătămată a confirmat întâlnirea cu Cirimpei Aurel, negând numai partea de declarații ce nu-i convin, referitor la faptul că a recunoscut că trauma se datorează căderii;

- necătând la faptul că declarațiile martorului Banari Igor, sunt în perfectă coroborare cu concluziile din raportul de expertiză medico-legală nr. 368D, instanța de apel le-a apreciat critic, fără justificare întemeiată;

- menționează că este invalid de gradul II, la fel, mai suferă și de miopie de grad avansat, iar capacitatea de a vedea fără ochelari este de doar 15 %, iar cu ochelari de numai 60 %, prin urmare răspunsul la întrebarea dacă l-a văzut pe Banari Igor în ograda școlii la 25 metri este evident;

- nu a declarat niciodată că a exclus presupusa cădere a lui Banaru Gheorghe, în urma căreia și-a fracturat degetul;

- nici declarațiile lui Banaru Gheorghe și nici informația Serviciului Meteorologic de Stat nu combat și nu exclud declarațiile martorului Banari Igor, care a indicat că „podețul este din beton, afară era iarnă, ghețuș și partea vătămată a alunecat pe el și a căzut.”;

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, au depus referință:

6.1. procurorul privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând declararea inadmisibilității acestuia, din motiv că potrivit art. 430 Cod de procedură penală recurentul este obligat să indice temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărârii. Astfel, recurentul solicită reaprecierea probelor considerînd că nu au fost respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

La fel, procurorul indică că la stabilirea pedepsei instanța de apel admițând apelul declarat de procuror a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana inculpatului, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile și corect a aplicat pedeapsa.

6.2. partea vătămată Banaru Gheorghe, solicitând declararea inadmisibilității acestuia, deoarece Dubenco Sergiu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate. Indică că atât inculpatul, cât și martorii Banari Igor și Cirimpei Ala au depus mărturii false, grefiera Popescu Alina, a făcut înscrieri greșite precum că a fost lovit de o persoană necunoscută, de trei ori au încercat să se împace, au fost efectuate presiuni asupra sa și a martorilor Patrașcu Aurel și Itariuc Ion. Mai relatează că în urma întâlnirii cu inculpatul Dubenco Sergiu, pe pragul Oficiului Cadastral Sângerei, ultimul i-a comunicat „mai bine îi rupea capul, dar nu mâna”.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit menționează că recurentul, drept temeiuri pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală și anume că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată, invocând în acest context următoarele.

Colegiul penal lărgit constată că prima instanță a apreciat obiectiv cumulul de probe examinate în instanță, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, veridicității și coroborării lor și just a adoptat soluția de achitare a lui Dubenco Sergiu, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Colegiul penal lărgit stabilește că reieșind din fapta constatată de instanța de apel, inculpatul Dubenco Sergiu a fost condamnat pentru că la 01 decembrie 2013, aproximativ la ora 14.00, aflându-se în beciul gospodăriei sale, situate în s. Drăgănești, r-nul Sîngerei, în rezultatul relațiilor ostile apărute spontan în urma unei neînțelegeri cu Banaru Gheorghe, având scopul cauzării leziunilor corporale, intenționat l-a apucat pe

ultimul cu mâinile de degetul arătător al mâinii drepte, cu forța i l-a îndoiat, apoi l-a smuls puternic de câteva ori, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 28 D din 30 ianuarie 2014 leziuni corporale medii, sub formă de fractura marginală falanga bazală degetul 2 mîina dreaptă, edem țesuturilor moi mîina dreapta.

În drept, acțiunile inculpatului Dubenco Sergiu, au fost încadrate de instanța de apel în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative - vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

Colegiul penal lărgit invocă, că în baza învinuirii, instanța de fond, corect a constatat că faptul de vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății în privința lui Banaru Gheorghe de către Dubenco Sergiu nu s-a dovedit în ședința judiciară prin probe exacte, nefiind stabilită existența acestei fapte în realitate, acuzarea nefiind întărită în cadrul judecării cauzei prin careva probe incontestabile, iar partea acuzării nu a dovedit existența faptei infracțiunii incriminate lui Dubenco Sergiu în baza art. 152 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs reține că art. 8 alin. (3), 24 alin. (2), 325 alin. (1), 389 alin. (2), art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, prevăd că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată nu este în drept să completeze învinuirea cu circumstanțe care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului, și să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri și dubii.

În același context, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel greșit a constatat că acțiunile lui Dubenco Sergiu constituie infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal adică *„vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății*, fără a elucida și a argumenta care probe confirmă existența faptei infracțiunii incriminate și că acțiunile inculpatului au provocat *dereglarea îndelungată a sănătății*, menținând neîntemeiat calificativul dat de procuror în învinuire și în apelul declarat de acesta.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine

acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare. Ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

La caz, Colegiul penal lărgit reține, că atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe incontestabile ce ar fi putut dovedi existența faptei infracțiunii incriminate, nefiind probată prezența elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, în acțiunile incriminate inculpatului Dubenco Sergiu, cum ar fi latura obiectivă a infracțiunii.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit apreciază drept întemeiată reținerea instanței de fond că prin raportul de expertiză medico-legală nr. 368 din 13 octombrie 2014, efectuat în comisie compusă din trei experți calificați cu stagiu de lucru de 17 ani, 14 ani și respectiv 36 ani (f. d. 139 – 143, vol. I), s-a concluzionat că „leziunile de violență depistate la partea vătămată Banaru Gheorghe sunt cauzate prin mecanism de lovire directă cu obiect dur contondent, *dar nu prin metoda răsucirii sau extinderii forțate (smulgere) a degetului*. Acest tip de fractură (cu excepția lovirii directe) poate fi produsă numai cu condiția căderii accelerate (alunecare) a corpului cu sprijinul în mâna dreaptă strânsă în pumn, pe o suprafață dură, neregulată. Fractura bazei falangei proximale degetul II mâna dreaptă nu putea fi provocată prin strângerea de mână prietenește, deoarece forța fizică la astfel de acțiune se manifestă uniform asupra tuturor falangelor degetelor, micșorând la maximum lezarea oaselor la orice nivel.”

Totodată, urmează de reținut că o astfel de modalitate de traumare nu a fost exclusă de către expertul medic-legist Cojocaru V., care în raportul de expertiză nr. 28 D din 30 ianuarie 2014, a indicat că în mod categoric nu se exclude posibilitatea cauzării leziunilor corporale și la căderea de pe suport propriu și lovirea cu regiunea traumată de careva obiecte, corpuri, suprafețe dure (f. d. 37, vol. I).

La acest capitol, Colegiul penal lărgit reține și declarațiile expertului Cojocaru Valerian, date în cadrul primei instanțe, unde a indicat că nu neagă faptul precum că fractura a survenit în rezultatul lovirii cu un corp contodont, sau cădere (f. d. 181, vol. I).

Astfel, concluziile experților medici-legiști exclud formarea leziunii corporale sub formă de fractură marginală bazală degetul II mâna dreaptă, edem a țesuturilor moi mâna dreaptă – în rezultatul apucării cu mâinile de degetul arătător al mâinii drepte, îndoirii lui cu forța și apoi smulgerii puternice de câteva ori, ce este neîntemeiat constatat în fapta de condamnare a instanței de apel.

În acest sens, instanța de fond, corect a stabilit că pe cauza penală dată au fost executate mai multe raporturi de expertiză, însă sunt diametral opuse cu cel pus la baza învinuirii, iar declarațiile martorilor Patrașcu Iurie și Răcilă Aurel sunt niște probe indirecte, aceștia declarând din spusele părții vătămate Banaru Gheorghe, ce le-a povestit ultimul, care nu confirmă fapta constatată și se combat cu declarațiile martorului Banari Igor, martorului Dubenco Gheorghe (f. d. 14, vol. I), martorului Cirimpei Ala (f. d. 186, vol. I), martorului Calus Ion (f. d. 187 – 189, vol. I).

Mai mult ca atât, urmează de reținut că la materialele dosarului nu există careva probe incontestabile ce ar indica la faptul că Banaru Gheorghe a intrat în ograda și beciul inculpatului Dubenco Sergiu, or, potrivit declarațiilor martorului Patrașcu Iurie, ultimul a indicat că l-a văzut pe Banaru Gheorghe lângă poarta inculpatului la o distanță de aproximativ 0,50 – 1 m, iar acesta era singur (f. d. 172, vol. I), fapt ce nu demonstrează că partea vătămată recent ieșise din beciul și ograda inculpatului.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit statuează asupra corectitudinii judecării cauzei de către prima instanță, cât și întemeiată fiind aprecierea critică a declarațiilor părții vătămate Banaru Gheorghe, acestea fiind în contradicție atât cu declarațiile inculpatului, cât și cu cele ale martorilor Banari Igor, Cirimpei Ala, Calus Ion și cu raportul de expertiză medico-legală nr. 368 din 13 octombrie 2014, inclusiv fiind în contradicție cu primele declarații a părții vătămate (f. d. 3, vol. I) din denunț, unde este indicată de partea vătămată fractura brațului drept; apoi din declarațiile părții vătămate (f. d. 8, vol. I) rezultă că a fost apucat de mâna dreaptă, a smuls-o de câteva ori puternic, unde a simțit dureri puternice; nedeclarând dureri la deget, ce provoacă dubii la veridicitatea declarațiilor părții vătămate Banaru Gheorghe în instanța de recurs ordinar.

Colegiul penal lărgit constată că prin aprecierea declarațiilor părții vătămate și martorilor audiați în prezenta cauză penală și a tuturor înscrisurilor cercetate cu titlu de mijloace de probă, prima instanță corect a stabilit că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii incriminate inculpatului prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal în speța dată, or, probele cercetate nu au confirmat incontestabil că fapta incriminată inculpatului a avut loc în realitate, iar careva probe incontestabile în sprijinul învinuirii nu au fost prezentate în instanțele de judecată de partea acuzării.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează, că sentința Judecătorei Sîngerei din 29 decembrie 2014 este una legală și întemeiată, care corect l-a achitat pe Dubenco Sergiu de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea condamnării inculpatului, nefiind combătută prin probe veridice și incontestabile prezumția nevinovăției de instanța de apel în speța dată.

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul inculpatului Dubenco Sergiu, urmează a fi admis cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2016 ca fiind neîntemeiată pe probe veridice și incontestabile, cu menținerea în totul a sentinței Judecătorei Sîngerei din 29 decembrie 2014, inclusiv în latura civilă, în privința lui Dubenco Sergiu, fiindcă s-a confirmat temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul nemotivării soluției de condamnare.

8. Conducându-se de art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către inculpatul Dubenco Sergiu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2016 în cauza penală privindu-l pe **Dubenco Sergiu Alexei**, cu menținerea sentinței Judecătorei Sîngerei din 29 decembrie 2014 în aceeași cauză, prin care inculpatul **Dubenco Sergiu Alexei** a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 decembrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Toma Nadejda

Moraru Petru